EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 22.10.2020
COM(2020) 664 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Rapport om gennemførelsen og funktionen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1004 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af en EU-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 (omarbejdning)

{SWD(2020) 229 final}

INDLEDNING

Pålidelige og fuldstændige data er afgørende for den fælles fiskeripolitiks[1] fiskeriforvaltning, som er baseret på den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning. Det primære instrument til dataindsamling og -forvaltning[2] er forordning (EU) 2017/1004[3] ("forordningen om rammen for dataindsamling", herefter "fiskeridataforordningen"), som er en omarbejdning af den foregående forordning fra 2008[4]. Rammen for dataindsamling i fiskerisektoren (herefter "fiskeridatarammen") fastsætter den harmoniserede tilgang til medlemsstaternes indsamling på EU-plan af biologiske, miljømæssige, tekniske og socioøkonomiske data inden for fiskeri-, akvakultur- og forarbejdningssektoren (Kommissionens tjenestegrenes arbejdsdokument (CSWD) bilag 1).

I henhold til artikel 23 i fiskeridataforordningen skal Europa-Kommissionen forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om forordningens gennemførelse og funktion. Denne rapport opfylder denne forpligtelse.

Fiskeridatarammen fremhæver den slutbrugerdrevne tilgang og regionaliseringen af dataindsamlingen ved at nedsætte regionale koordinationsgrupper. I henhold til fiskeridatarammen foretager medlemsstaterne deres dataindsamling ifølge nationale arbejdsplaner og rapporterer om gennemførelsen i årlige rapporter. For første gang kan de også indsende regionale arbejdsplaner, som er koordineret på havområdeniveau, til at supplere (eller erstatte) relevante dele af de nationale arbejdsplaner.

Fiskeridatarammen giver Kommissionen beføjelser til at vedtage afgørelser om fastlæggelse af et flerårigt EU-program for dataindsamling, som indeholder de detaljerede forpligtelser til dataindsamling, der pålægges medlemsstaterne. Det flerårige EU-program 2017-2019[5] var allerede delvist samordnet med fiskeridataforordningen, mens det flerårige EU-program for 2020-2021[6] (bestående af to af Kommissionens afgørelser) er fuldt ud baseret på

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

[2] Der kan i anden lovgivning være fastsat selvstændige forpligtelser til dataindsamling, f.eks. i forordningen om dybhavsbestande og fiskerikontrolforordningen, foruden internt aftalte forpligtelser såsom ICCAT-forordningen, en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, en flerårig genopretningsplan for sværdfisk i Middelhavet, NAFO-forordningen, CCAMLR-forordningen, SPRFMO-forordningen og forordningen om de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer vedrørende tun.

[3] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1004 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af en EU-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 (EUT L 157 af 20.6.2017, s. 1).

[4] Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik (EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1).

[5] Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik (EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1).

[6] Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2019/910 af 13. marts 2019 om fastlæggelse af et flerårigt EU-program for indsamling, forvaltning og anvendelse af biologiske, miljømæssige, tekniske og socioøkonomiske data inden for fiskeri og akvakultur (EUT L 145 af 4.6.2019, s. 27).

fiskeridataforordningen. Siden 2014 har Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF)[7] ydet medlemsstaterne økonomisk støtte til dataindsamlingen.

LOVGIVNINGENS GENNEMFØRELSE OG FUNKTION

1. Hovedaktører i henhold til fiskeridatarammen

1.1. Medlemsstater

Medlemsstaterne er ansvarlige for indsamling og lagring af data, kvaliteten og fuldstændigheden af de primære data og databeskyttelse i overensstemmelse med deres retlige forpligtelser. Alle medlemsstater har indført et system for indsamling, lagring og forvaltning af data, og de har alle indsendt nationale arbejdsplaner (for 2017-2019 og 2020-2021) til Kommissionen til godkendelse. Arbejdsplanen gennemføres af en eller flere videnskabelige institutter i medlemsstaten, ofte afhængigt af fiskeriernes omfang og mangfoldighed.

I overensstemmelse med de retlige forpligtelser arrangerer alle medlemsstaterne koordineringsmøder og har udpeget en national korrespondent med ansvar for intern koordinering, for at stille data til slutbrugernes rådighed og for samarbejdet med Kommissionen. Et stabilt netværk af nationale korrespondenter (med reference til undergruppen under ekspertgruppen vedrørende dataindsamling i fiskerisektoren) har lettet samarbejdet mellem Kommissionens tjenestegrene og de nationale forvaltninger betydeligt.

1.2. Regionale koordinationsgrupper

I henhold til regionaliseringstilgangen støtter de regionale koordinationsgrupper gennemførelsen af fiskeridatarammen og kan indsende regionale arbejdsplaner, som forbedrer koordineringen i de tilhørende havområder, med henblik på at understøtte den pålidelige videnskabelige rådgivning yderligere. Som medlem deltager Kommissionen i de årlige og de intersessionelle møder. Slutbrugerne deltager som observatører (CSWD bilag 2).

Der er nedsat seks nye regionale koordinationsgrupper siden fiskeridataforordningens ikrafttræden. To af dem fusionerede i 2019, hvormed der findes fem regionale koordinationsgrupper i dag: den regionale koordinationsgruppe for Østersøen, den regionale koordinationsgruppe for Nordatlanten, Nordsøen og østlige Ishav, den regionale koordinationsgruppe for Middelhavet og Sortehavet, den regionale koordinationsgruppe for store pelagiske fiskerier og den regionale koordinationsgruppe for højsøfiskerier (CSWD bilag 2). Den paneuropæiske planlægningsgruppe vedrørende økonomi (PGECON) koordinerer socioøkonomiske spørgsmål.

1.3. Slutbrugere

[7] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

Slutbrugerne leverer videnskabelig rådgivning eller har forsknings- eller forvaltningsmæssig interesse i (videnskabelig) analyse af data i fiskerisektoren. De primære slutbrugere er:

i) Det internationale Havundersøgelsesråd (ICES), som leverer videnskabelig rådgivning om marine ressourcer i Nordøstatlanten
ii) Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF), en ekspertgruppe under Kommissionen, der leverer rådgivning inden for en række spørgsmål (f.eks. dataindsamling, politik for udsmid, ressourceforbrug i Middelhavet og flådernes økonomi)
iii) videnskabelige komitéer for regionale fiskeriforvaltningsorganisationer i henhold til partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri og andre internationale organisationer.

Kommissionens tjenestegrene (Det Fælles Forskningscenter (FFC) og GD MARE) er også slutbrugere, f.eks. med henblik på analyse af fiskeri- og akvakulturøkonomi. Fiskeridatarammen gør dataanvendelsen mulig for en bred vifte af slutbrugere. Gruppen af primære slutbrugere er forblevet forholdsvis stabil gennem rapporteringsperioden, hvor der kun er blevet føjet få nye slutbrugere til.

Slutbrugerne modtager data gennem dataindkaldelser, der udstedes til medlemsstaterne, eller i henhold til rapporteringsforpligtelser (for de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers vedkommende[8]). I 2017-2019 blev der gennemført 72 dataindkaldelser og rapporteringsforpligtelser (CSWD bilag 3).

1.4. Værter for de regionale databaser

Regionale databaser letter slutbrugernes arbejde i havområderne. Databaserne gør det muligt at kontrollere dataenes fuldstændighed og pålidelighed og at korrigere datafejl og nedbringe antallet af dem.

Der findes én fælles regional database for de fire havområder i Nordøstatlanten (Østersøen, Nordsøen og EU's nordvestlige og sydvestlige farvande). *Fishframe* hostes af ICES, som lagrer, forvalter og anvender dataene. ICES foretager dataindkaldelser gennem en anden database (*Intercatch*) (CSWD bilag 3). Foruden bestandrådgivning har denne database sat ICES i stand til at producere og levere regionale oversigter over fiskeriet og prøveudtagningsplaner for erhvervsfiskeri. ICES har som mål at integrere begge databaser i ét regionalt database- og estimatsystem.

For Middelhavet og Sortehavet findes der ingen regional database trods en række gennemførlighedsanalyser. Kommissionen arbejder fortsat på at finde en vært for denne database.

FFC hoster en EU-database om fiskeri og akvakultur, herunder offentligt tilgængelige data. FFC udarbejder de data, der anvendes i forbindelse med specifikke emner (f.eks. flådebalancen og fiskeriindsatsordningen), til støtte for Kommissionens tjenestegrenes og

[8] Af institutionelle årsager anmoder Kommissionen, når den repræsenterer EU som en kontraherende part i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, medlemsstaterne om at indsende de nødvendige data og rapporter og sender derefter dataene videre til organisationerne. Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) er en undtagelse, fordi nogle af dataene sendes af medlemsstaterne selv.

STECF's rådgivningstjeneste, men også med henblik på tredjeparters forskning. FFC støtter det arbejde, der udføres i henhold til fiskeridataramмen, ved at hoste værktøjet "Data Transmission Monitoring Tool" og webstedet for fiskeridataforordningen[9].

1.5. Europa-Kommissionen

Ud over at udøve sin initiativret til at foreslå lovgivning har Kommissionen flere roller i henhold til fiskeridataramмen med henblik på at sikre en korrekt gennemførelse. Den godkender medlemsstaternes nationale arbejdsplaner (54 nationale arbejdsplaner/ændringer vedtaget fra 2017 til 2020) og vurderer gennemførelsen af dem ved hjælp af årlige rapporter (77 årlige rapporter fra 2017 til 2019), efter at STECF har foretaget sin evaluering.

Kommissionen støtter medlemsstaterne og de regionale koordinationsgrupper med hensyn til opfyldelsen af dataindsamlingsforpligtelserne og opretholder tæt og regelmæssig kontakt gennem besøg og møder (CSWD bilag 4).

Kommissionen kontrollerer også regelmæssigt medlemsstaternes overholdelse af støtteberettigelseskriterierne for EHFF-midler, idet den vurderer kvaliteten og pålideligheden af medlemsstaternes datatransmission.

1.6. Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri

Fiskeridataramмen udpeger STECF som det videnskabelige organ, der skal evaluere medlemsstaternes nationale arbejdsplaner og årlige rapporter og foretage evaluering af dataproblemer.

For at sikre databehovenes videnskabelige kvalitet høres STECF (CSWD bilag 5) også om udarbejdelse og vedtagelse af Kommissionens afgørelser (f.eks. flerårige EU-programmer og skabeloner til arbejdsplaner og årlige rapporter) og om spørgsmål om datakvalitet i forbindelse med disse afgørelser.

1.7. Ekspertgruppen vedrørende dataindsamling i fiskerisektoren og udvalget for fiskeri og akvakultur

Ekspertgruppen vedrørende dataindsamling i fiskerisektoren[10] har undergrupper:

i) *gruppen af nationale korrespondenter*, der koordinerer medlemsstaternes gennemførelse af fiskeridataramмen
ii) *forbindelsesmøder*, hvor de regionale koordinationsgrupper koordinerer spørgsmål, der ligger uden for havområderne
iii) *PGECON*, der koordinerer indsamling af socioøkonomiske data
iv) *gruppen vedrørende data-IT-systemer* — inaktiv.

Der blev afholdt undergruppemøder hvert år i gennemførelsesperioden. Disse undergrupper har leveret rådgivning om en række emner.

Udvalget for fiskeri og akvakultur har leveret positiv rådgivning om udkastet til det flerårige EU-program for 2020-2021 (den del, der vedrørte gennemførelsesafgørelsen).

[9] https://datacollection.jrc.ec.europa.eu/index.html
[10] https://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetail&groupID=2750&Lang=DA

2. *De primære redskaber og aktiviteter i henhold til fiskeridatarammen*

2.1. Flerårigt EU-program

Fiskeridatarammen giver mulighed for flerårige EU-programmer, som fastsætter kravene til medlemsstaternes dataindsamling, opregner de obligatoriske forskningsundersøgelser til havs og fastlægger tærskler for dataindsamling. Forpligtelserne i henhold til det flerårige EU-program afspejler slutbrugernes påviste behov for data (CSWD bilag 6).

Det flerårige EU-program for 2017-2019[11] blev fulgt af to afgørelser fra Kommissionen[12], der udgjorde det flerårige EU-program for 2020-2021, som blev vedtaget i begyndelsen af 2019.

Det flerårige EU-program for tiden efter 2021 er under udarbejdelse med brede høringer af interessenter, slutbrugere og videnskabelige rådgivere (CSWD bilag 7). Det vil blive indrettet efter den nye EHFF og indeholde ajourføringer af listerne over arter og forvaltningsområder og af økonomiske og sociale variabler. Det vil også indeholde en gennemgang af kravene om dataindsamling om følsomme arter, rekreativt fiskeri, diadrome arter, akvakultur og marine økosystemer samt en gennemgang af listen over obligatoriske forskningsundersøgelser til havs og tærskler for dataindsamling.

2.2. Flerårige arbejdsplaner

I henhold til det flerårige EU-program sender medlemsstaterne Kommissionen deres flerårige nationale arbejdsplaner udarbejdet efter de skabeloner og retningslinjer for indsendelse, der er fastlagt i en specifik afgørelse (CSWD bilag 8)[13]. Efter at STECF har udført en videnskabelig gennemgang, godkender Kommissionen arbejdsplanerne. Medlemsstaterne kan indsende ændringsforslag til deres arbejdsplaner hvert år.

Kommissionen vedtog 27 nationale flerårige arbejdsplaner for 2017-2019 fra medlemsstaterne plus 35 efterfølgende ændringsforslag (19 for 2018 til justering af fiskeridataforordningen og 16 for 2019). Ændringsforslagene blev fremsat efter i) bemærkninger fra STECF eller Kommissionen til de arbejdsplaner, der var vedtaget i 2016, ii) bemærkninger fra STECF eller Kommissionen til medlemsstaternes årlige rapporter, iii) anbefalinger fra regionale koordinationsgrupper og PGECON og iv) ændringer i fiskeriet med virkninger for prøveudtagningen.

I december 2019 vedtog Kommissionen 27 nye arbejdsplaner i henhold til det flerårige EU-program for 2020-2021 efter positiv vurdering fra STECF[14].

2.3. Årlige rapporter

[11] Dette flerårige EU-program var allerede delvist samstemt med den nye fiskeridataforordning, navnlig med hensyn til 1) dataindsamling baseret på slutbrugernes behov og tilpasset på havområdeniveau, 2) data, der muliggør videnskab og ressourceforvaltning i tråd med den fælles fiskeripolitiks mål om maksimalt bæredygtigt udbytte og landingsforpligtelsen, 3) data om virkningerne af fiskerierne for havmiljøet som helhed (økosystemer, beskyttede arter og habitater) og 4) flere data om rekreativt fiskeri, akvakultur, fiskeriøkonomi og forarbejdning af fisk.

[12] Opdelingen er en følge af nye bestemmelser i fiskeridataforordningen (artikel 4, stk. 1).

[13] Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1701 af 19. august 2016.

[14] Til 21 af disse arbejdsplaner indsendte STECF bemærkninger, som skulle tages i betragtning ved kommende indsendelser.

Medlemsstaterne har pligt til årligt at rapportere om gennemførelsen af deres arbejdsplaner i de formater og til de frister, som er fastsat i den specifikke afgørelse[15]. I rapporteringsperioden for 2017-2019 indsendte alle medlemsstater deres årlige rapporter til tiden.

STECF vurderer medlemsstaternes årlige rapporter[16]. På dette grundlag og ved hjælp af datatransmissionsværktøjet kontakter Kommissionen medlemsstaterne for at sikre opfølgning, justeringer i indeværende år og indarbejdelse af konklusionerne i det igangværende arbejde og den aktuelle planlægning. Slutbrugerne giver feedback på datatransmissionsproblemer ("forstyrrelser"), som analyseres, kategoriseres (efter alvor, type, dækning, kvalitet og tidslinjer), og som der følges op på sammen med medlemsstaterne[17]. Kommissionen har fremskyndet sin indsats siden 2018, hvilket har affødt positive tendenser med hensyn til at løse datatransmissionsproblemer og forbedre medlemsstaternes resultatniveau.

I 2018-2019 analyserede Kommissionen medlemsstaternes resultatniveau i perioden 2014-2017 i lyst af EHFF-kriterierne for manglende overholdelse. Resultatniveauet i 21 medlemsstater var tilfredsstillende. Analysen viste, at seks medlemsstater var nødt til at forbedre deres resultater og levering af data betydeligt. I dialog med disse medlemsstater blev der udpeget og aftalt områder, der skulle forbedres straks og indgå i efterfølgende (ændringsforslag til deres) arbejdsplaner. Med en af disse seks medlemsstater blev der aftalt en specifik *handlingsplan* (nøje gennemført siden 2020). Resultaterne for 2018-2019 vil blive vurderet i anden halvdel af 2020.

Ved indsamlingen af data om fiskerierne i EU's yderste periferi til støtte for videnskabelig rådgivning og gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik generelt er der konstateret begrænsninger. I 2020 udstedte STECF rådgivning om bedre dataindsamling, og GD MARE iværksatte en undersøgelse for at få et systematisk overblik over de data, der er brug for, og en mulig fremtidig tilgang.

2.4. Pilotundersøgelser

I løbet af de flerårige EU-programmer for 2017-2019 og 2020-2021 har medlemsstaterne gennemført pilotundersøgelser for at udforske og udvikle dataindsamlingsmetoder på flere områder:

i) rekreativt fiskeri
ii) fiskeriaktiviteternes virkninger for havets biologiske ressourcer og de marine økosystemer
iii) sociale data om beskæftigelse og
iv) miljødata om akvakultur (CSWD bilag 9).

De fleste pilotundersøgelser er stadig undervejs, og resultaterne forventes at foreligge i fuldt omfang i 2020-2022. Når de er gennemført, skal resultaterne af dem integreres fuldt ud i

[15] Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1283 af 24. august 2018.
[16] https://stecf.jrc.ec.europa.eu/reports/dcf-dcr .
[17] Selv om langt de fleste slutbrugere leverer feedback, er der undtagelser; f.eks. har GFCM ikke givet slutbrugerfeedback opdelt på medlemsstater.

medlemsstaternes almindelige dataindsamlingsaktiviteter[18] og i relevant omfang koordineres på havområdeniveau af de regionale koordinationsgrupper.

2.5. Regional tilgang til gennemførelsen

EU's dataindsamlingslovgivning har længe haft til formål at fremme regionalt samarbejde, og der har været afholdt koordineringsmøder siden midt i 00'erne. Ifølge regionaliseringstilgangen i den nye fælles fiskeripolitik giver fiskeridatarammen mulighed for at nedsætte regionale koordinationsgrupper. Regionalt samarbejde forbedrer dataindsamlingens effektivitet og virkningsfuldhed ved hjælp af udveksling af ekspertise, data, viden og opgaver og gennem regionalt samarbejde og standardisering. Dette forventes at sikre harmoniseringen af de nationale arbejdsplaner og i sidste ende at føre til regionale arbejdsplaner.

De regionale koordinationsgrupper samler medlemsstaterne for hvert havområde med henblik på at koordinere planlægning og gennemførelse af dataindsamlingen. Alle regionale koordinationsgrupper afholder årsmøder (CSWD bilag 2), og de fleste arrangerer intersessionelle møder og undergruppemøder. Der er ved hjælp af legater ydet økonomisk støtte til udvikling af regionale foranstaltninger gennem de regionale koordinationsgrupper.

De regionale koordinationsgrupper øger sammenhængen i dataindsamlingen i et givet havområde gennem aftalte metodologier og tilgange til besvarelse af dataindkaldelser, samarbejde om forskningsundersøgelser, der udføres af medlemsstaterne (f.eks. opgavefordeling), koordinering af prøveudtagningsaktiviteter, afhjælpning af dataproblemer (f.eks. kvalitetskontrol før dataupload, opfølgning på problemer, der er indberettet til datatransmissionsværktøjet) og koordinering af arbejde vedrørende regionale databaser. De regionale koordinationsgrupper arbejder også tværregionalt om spørgsmål, der er relevante for andre havområder. Deres beslutninger og initiativer fastlægges i anbefalinger (CSWD bilag 10) og drøftes med STECF hvert år, og der sikres korrekt opfølgning.

I 2017 begyndte de regionale koordinationsgrupper at udarbejde regionale arbejdsplaner. I denne proces skal de regionale koordinationsgrupper overveje eventuelle ændringer i prøveudtagningen, begrænsninger i finansieringen, udfordringen med at få forskellige medlemsstater til at gennemføre fælles procedurer og knytte arbejdet i de regionale koordinationsgrupper sammen med arbejdet i medlemsstaternes nationale forvaltninger.

De regionale koordinationsgrupper og PGECON mødes regelmæssigt med Kommissionen, nationale korrespondenter og slutbrugere for at koordinere og drøfte dataindsamlingsaktiviteter på forbindelsesmøder, slutbrugermøder og møder, hvor der træffes fælles beslutninger.

[18] De foreløbige resultater er allerede ved at blive indarbejdet i medlemsstaternes almindelige dataindsamlingsaktiviteter, eller også er medlemsstaterne ved at undersøge alternativer i tilfælde, hvor de afprøvede metoder ikke gav de forventede resultater.

På de årlige forbindelsesmøder under forsæde af de regionale koordinationsgrupper/PGECON arbejder Kommissionen og slutbrugerne på at:

i) sikre konvergens i de regionale koordinationsgruppers arbejde
ii) behandle og gruppere de regionale koordinationsgruppers anbefalinger for at opnå synergieffekter
iii) styrke forbindelsen mellem de regionale koordinationsgrupper og PGECON
iv) identificere tværeuropæiske spørgsmål og foreslå foranstaltninger
v) forbedre samarbejdet med slutbrugerne og Kommissionen og
vi) sikre de regionale koordinationsgrupper og PGECON synlighed.

Det årlige møde i de regionale koordinationsgrupper med slutbrugerne (f.eks. ICES, STECF og RFFO'er) er afgørende for identificeringen af slutbrugernes behov, fremtidige dataindkaldelser og drøftelsen af datatransmissionsproblemer.

3. Finansiering af dataindsamling

3.1. Finansiering i henhold til delt forvaltning

EHFF er retsgrundlaget for EU's finansiering af dataindsamlingen. Det er bestemt heri, at dataindsamlingsfinansiering kan ske i henhold til delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder[19]. EHFF-finansieringen letter gennemførelsen af fiskeridatarammen og dens korrekte funktion og dermed også den videnskabelige rådgivning[20].

For perioden 2014-2020 er der øremærket i alt 532 mio. EUR til medlemsstaternes dataindsamling (CSWD bilag 11). Dette beløb tildeles i nationale portioner og skal suppleres med nationale midler (i alt 25 % af EU's bidrag).

En fiskeri- og akvakulturovervågnings- og -evalueringsrapport[21] vedrørende udgifter i henhold til fiskeridatarammen til medlemsstaterne i EHFF-perioden rummer finansielle oplysninger om forskellige elementer af dataindsamlingen. Mandskabs- og forskningsfartøjer lægger i gennemsnit beslag på næsten 80 % af de samlede omkostninger i henhold til fiskeridatarammen, mens indsamlingen af økonomiske og sociale data står for 7-8 %. Dette betyder, at ca. 90 % af omkostningerne er direkte eller indirekte forbundet med indsamlingen af biologiske og miljømæssige data.

[19] Før 2014 blev dataindsamlingen finansieret i henhold til et system med direkte forvaltning.
[20] Konklusionen på den foreløbige evaluering af gennemførelsen af EHFF's direkte forvaltningsdel lød: "Generelt foregår den videnskabelige rådgivning og dataindsamlingen, som finansieres via EHFF's direkte forvaltning, i veletablerede processer for at sikre, at rådgivning og data rent faktisk kvalificerer målsætningerne for den fælles fiskeripolitik" (s. 53). Referenceperioden for denne rapport var 2014-2016. I denne periode blev dataindsamling og videnskabelig rådgivning gennemført i henhold til system med direkte forvaltning. https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/1f424d68-d670-11e8-9424-01aa75ed71a1/language-en
[21] "Fisheries and Aquaculture Monitoring and Evaluation support unit for the EMFF, categories of spending for data collection — final report 2020". Ikke offentligt tilgængeligt. Den relevante periode for dataene er 2017 og/eller 2018, som er de seneste år med tilgængelige data. Ikke alle medlemsstater var omfattet af undersøgelsen.

Overholdelse som et kriterium for at få tildelt EHFF-midler holdes op mod fem kriterier, der er fastlagt i forordning (EU) 2015/1930[22]. Manglende overholdelse kan medføre, at støtten suspenderes, afbrydes eller kræves tilbagebetalt[23]. Medlemsstaterne har generelt leveret gode resultater med hensyn til disse kriterier. Der blev ikke konstateret overtrædelser af dataindsamlingsforpligtelserne i rapporteringsperioden og heller ikke indledt finansielle foranstaltninger.

3.2. Finansiering af regionale tilskud i henhold til direkte forvaltning

Kommissionen har ydet støtte til at styrke det regionale samarbejde gennem et tilskud til foranstaltninger[24]. De støttede undersøgelser (i alt næsten 2 mio. EUR) har tilvejebragt værktøjer, formater og metodologier, herunder datadelingsaftaler på regionalt plan, til regional prøveudtagning med henblik på dataindsamling i fælles bestande (CSWD bilag 12). Fire undersøgelser fik tilskud: FishPi2 (fiskeribiologiske data i Nordsøen, østlige Ishav og Nordatlanten) STREAM (fiskeribiologiske data i Middelhavet og Sortehavet) RECOLAPE (stærkt vandrende arter) og SECFISH (socioøkonomiske data for fiskeri, akvakultur og forarbejdning)[25].

Undersøgelserne blev afsluttet medio 2019 og har tilvejebragt en række mulige værktøjer og forslag til aktiviteter i medlemsstaterne med en regional dimension (f.eks. data om beskyttede og følsomme arter, småfiskeri og rekreativt havfiskeri), især på områder med nye udfordringer. Resultaterne kan anvendes til udvikling af regionale arbejdsplaner. Alternativt kunne de bruges på en koordineret måde i de nationale arbejdsplaner.

KONKLUSIONER

Pålidelige og fuldstændige data er hele grundlaget for udviklingen af den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning, som igen er afgørende for beslutningstagning og forvaltning i henhold til den fælles fiskeripolitik.

Forordning (EU) 2017/1004 fastsætter fiskeridataarammen. Det er en veletableret reguleringsordning, som giver den rette struktur, værktøjerne og fleksibiliteten til medlemsstaternes dataindsamling i fiskeri- og akvakultursektoren til støtte for videnskaben og den videnskabelige rådgivning.

Som et decentraliseret system, hvor medlemsstaterne indsamler, lagrer og videresender dataene til slutbrugerne, er fiskeridataarammen helt afhængig af de berørte aktørers komplekse koordineringsarbejde. Disse er navnlig *Kommissionen*, som fører tilsyn med og støtter gennemførelsen, *medlemsstaterne*, som indsamler data, de *regionale koordinationsgrupper*,

[22] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1930 af 28. juli 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 5508/2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond for så vidt angår kriterierne for fastlæggelse af niveauet for finansielle korrektioner og for anvendelse af faste korrektioner og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 665/2008 (EUT L 282 af 28.10.2015, s. 2).

[23] Det drejer sig om følgende kriterier i form af undladelse af at: indsamle data, sikre national koordinering af dataindsamlingsaktiviteterne, sikre regional koordinering med medlemsstaterne, forelægge årlige rapporter og stille data rettidigt til rådighed for slutbrugerne (datatransmissionsforstyrrelser).

[24] MARE 2016/22, https://ec.europa.eu/fisheries/call-proposals-mare201622_en.

[25] https://datacollection.jrc.ec.europa.eu/regional-coordination

som standardiserer metoder og processer på regionalt plan, og *slutbrugerne* af dataene. Sidstnævnte har den afgørende rolle, at de definerer databehovene og giver feedback på de fremsendte datas kvalitet.

De strukturer og driftsordninger, der er nødvendige for denne proces, er efterhånden godt forstået, accepteret og indarbejdet af alle de berørte aktører, herunder på internationalt plan. Udnævnelsen af nationale korrespondenter har været vigtig for systematiseringen af samarbejdet om gennemførelsen mellem Kommissionen og medlemsstaterne. EU's finansiering af dataindsamling i henhold til EHFF viser, at udbredelsen er forholdsvis høj, hvilket kan fortolkes som en forpligtelse, som medlemsstaterne påtager sig til at investere i og levere dataindsamling. Kommissionens aktive samarbejde (med STECF's støtte) med medlemsstaterne muliggør løbende overvågning og forbedring.

Ifølge den nye fælles fiskeripolitik lægges der i fiskeridataarammen stærkere vægt på regionalisering. De regionale koordinationsgrupper udbygger deres rolle og er blevet mere solidt forankret i løbet af rapporteringsperioden og har dermed konsolideret deres arbejdsmetoder. Takket være specifik legatstøtte blev de første håndgribelige resultater opnået (i form af værktøjer og forslag til regional prøveudtagning i forskellige regioner). De regionale koordinationsgrupper er nu efter udvidelse og intensivering af driften stødt på driftsmæssige begrænsninger og kan have behov for yderligere støtte til deres fortsatte arbejde i den kommende periode. Den fremtidige udvikling bør føre til regionale arbejdsplaner, som skal aftales blandt de regionale koordinationsgrupper og gennemføres af medlemsstaterne, og til identificering af en vært for den regionale database for Middelhavet og Sortehavet og den efterfølgende gennemførelse heraf.

Fiskeridataarammens overordnede fokus de næste år bør være at konsolidere gennemførelsen i et løbende samarbejde med medlemsstaterne. Dette indebærer at løse nye udfordringer (såsom beskyttede og truede arter eller viden om økosystemer i bred forstand), reagere på og integrere nye databehov (som slutbrugere har identificeret), strømline og forenkle processer og yderligere forbedre og harmonisere metoder og anvendelsen heraf på havområdeniveau. For det flerårige EU-program fra 2021 har medlemsstaterne og de regionale koordinationsgrupper klare udfordringer foran sig, nemlig at sikre, at resultaterne af pilotundersøgelsen og de støttede undersøgelser integreres i medlemsstaternes nationale arbejdsplaner, og at de regionale koordinationsgrupper udarbejder regionale arbejdsplaner, især for de nye udfordringer.

Forudsigelighed er en central forudsætning for de mange aktører i dataindsamlingen med hensyn til at sikre dataindsamlingens drift på langt sigt og dermed også den videnskabelige rådgivning i henhold til den fælles fiskeripolitik. Ud over en stabil fremtid for fiskeridataarammen og den tilhørende lovgivning er tildelingen af tilstrækkelige midler i henhold til den nye EHFF fra både EU og de nationale kilder altafgørende.